LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR
INDIJOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS
S U T A R T I S

DĖL PAJAMŲ BEI KAPITALO DVIGUBO APMOKESTINIMO IŠVENGIMO IR MOKESČIŲ SLĖPIMO PREVENCIJOS

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Indijos Respublikos Vyriausybė,

norėdamos sudaryti Sutartį dėl pajamų bei kapitalo dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių slėpimo prevencijos ir siekdamos skatinti ekonominį dviejų Susitariančiųjų Valstybių bendradarbiavimą,

s u s i t a r ė:

1 straipsnis
Asmenys, kuriems taikoma sutartis

Ši Sutartis taikoma asmenims, kurie yra vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentai.

2 straipsnis
Mokesčiai, kuriems taikoma sutartis

1. Ši Sutartis taikoma pajamų ir kapitalo mokesčiams, kuriuos ima Susitariančioji Valstybė arba jos politiniai padaliniai arba vietos valdžia, nesvarbu, kokiu būdu jie imami.

2. Pajamų ir kapitalo mokesčiais laikomi visi mokesčiai, kurie imami nuo visų pajamų, nuo viso kapitalo arba nuo pajamų ar kapitalo dalies, įskaitant mokesčius nuo turto vertės padidėjimo pajamų, gaunamų iš kilnojamojo arba nekilnojamojo turto perleidimo.

3. Šiuo metu galiojantys mokesčiai, kuriems taikoma Sutartis, yra visų pirma šie:

a) Indijoje:

i) pajamų mokestis, įskaitant bet kokius papildomus jo mokesčius;

ii) turto mokestis, įskaitant bet kokius papildomus jo mokesčius;

(toliau – Indijos mokestis).

b) Lietuvoje:

i) pelno mokestis;

ii) pajamų mokestis;

iii) nekilnojamojo turto mokestis;

(toliau – Lietuvos mokestis).

4. Sutartis taip pat taikoma bet kokiems vienodiems arba iš esmės panašiems mokesčiams, pradėtiems imti po Sutarties pasirašymo dienos papildomai arba vietoj esamų mokesčių. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys vieni kitiems praneša apie bet kokius reikšmingus mokesčių įstatymų pakeitimus.

3 straipsnis
Bendrosios apibrėžtys

1. Šioje Sutartyje, jeigu pagal kontekstą nereikalaujama kitaip:

a) sąvoka „Indija“ – tai Indijos teritorija, įskaitant teritorinę jūrą ir oro erdvę virš jos, taip pat bet kurią kitą jūros zoną, kurioje Indija įgyvendina savo suverenias teises, kitas teises ir jurisdikciją pagal Indijos teisę ir tarptautinę teisę, įskaitant Jungtinių Tautų jūrų teisės konvenciją;

b) sąvoka „Lietuva“ – tai Lietuvos Respublika, o vartojant geografine prasme –

Lietuvos Respublikos teritorija ir bet kuri kita su Lietuvos Respublikos teritorine jūra besiribojanti teritorija, kurioje pagal Lietuvos Respublikos įstatymus ir tarptautinę teisę Lietuva gali naudotis savo teisėmis į jūros dugną ir jo gruntą bei jų gamtos išteklius;

c) sąvokos „Susitariančioji Valstybė“ ir „kita Susitariančioji Valstybė“ – tai Lietuva arba Indija, kaip reikalaujama pagal kontekstą;

d) sąvoka „asmuo“ apima fizinį asmenį, bendrovę ir bet kurią kitą asmenų organizaciją ir bet kurį kitą subjektą, kuris pagal atitinkamoje Susitariančiojoje Valstybėje galiojančius mokesčių įstatymus laikomas apmokestinamu vienetu;

e) sąvoka „bendrovė“ – bet kuri korporacinė organizacija arba bet kuris subjektas, kuris mokesčių tikslais laikomas korporacine organizacija;

f) sąvokos „Susitariančiosios Valstybės įmonė“ ir „kitos Susitariančiosios Valstybės įmonė“ – atitinkamai įmonė, kurią organizuoja Susitariančiosios Valstybės rezidentas, ir įmonė, kurią organizuoja kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas;

g) sąvoka „tarptautinis vežimas“ – tai vežimas laivu ar orlaiviu, kurį vykdo Susitariančiosios Valstybės įmonė, išskyrus atvejus, kai laivas ar orlaivis kursuoja tik tarp vietovių, esančių kitoje Susitariančiojoje Valstybėje;

h) sąvoka „kompetentingas asmuo“:

i) Indijoje – Indijos Vyriausybės finansų ministras arba jo įgaliotas atstovas;

ii) Lietuvoje – finansų ministras arba jo įgaliotas atstovas;

i) sąvoka „nacionalinis subjektas“:

i) fizinis asmuo, turintis Susitariančiosios Valstybės pilietybę;

ii) bet kuris juridinis asmuo, bendrija arba asociacija, įgijusi tokį statusą pagal Susitariančiosios Valstybės galiojančius įstatymus;

j) sąvoka „mokestis“ – tai Lietuvos ar Indijos mokestis, kaip reikalaujama pagal kontekstą, tačiau jis neapima bet kurios sumos, mokėtinos už bet kokį mokesčių, kuriems taikoma ši Sutartis, nemokėjimą ar aplaidumą, ar su šiais mokesčiais susijusios, paskirtos kaip sankcija ar bauda, sumos;

k) sąvoka „mokestiniai metai“:

i) Indijoje: finansiniai metai, prasidedantys balandžio 1 d.;

ii) Lietuvoje: atitinkamuose Lietuvos mokesčių įstatymuose apibrėžtas apmokestinimo laikotarpis.

2. Susitariančiajai Valstybei kuriuo nors metu taikant šią Sutartį, bet kuri joje neapibrėžta sąvoka, jei pagal kontekstą nereikalaujama kitaip, turi tokią reikšmę, kokią ji tuo metu turi pagal tos Valstybės įstatymus mokesčių, kuriems taikoma ši Sutartis, atžvilgiu; bet kokia sąvokos reikšmė pagal taikomus tos Valstybės mokesčių įstatymus turi viršenybę prieš reikšmę, kuri šiai sąvokai suteikiama pagal kitus tos Valstybės įstatymus.

4 straipsnis
Rezidentas

1. Šioje Sutartyje sąvoka „Susitariančiosios Valstybės rezidentas“ – tai bet kuris asmuo, kuriam pagal tos Valstybės įstatymus nuolatinės gyvenamosios vietos, buvimo vietos, vadovybės buvimo vietos, įmonės registravimo vietos arba kuriuo nors kitu panašiu pagrindu joje nustatyta prievolė mokėti mokestį; sąvoka taip pat apima tą Valstybę ir bet kurį jos politinį padalinį arba vietos valdžią. Tačiau ši sąvoka neapima asmens, kuriam toje Valstybėje nustatyta prievolė mokėti mokestį tik todėl, kad toje Valstybėje jis turi pajamų šaltinį arba kapitalo.

2. Jei pagal 1 dalies nuostatas fizinis asmuo yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, jo statusas nustatomas taip:

a) jis laikomas rezidentu tik tos Valstybės, kurioje jis turi nuolatinę gyvenamąją vietą; jei jis turi nuolatinę gyvenamąją vietą abiejose Valstybėse, jis laikomas rezidentu tik tos Valstybės, su kuria jo asmeniniai ir ekonominiai ryšiai yra glaudesni (gyvybinių interesų

centras);

b) jei negalima nustatyti, kurioje Valstybėje yra jo gyvybinių interesų centras, arba jei nė vienoje iš Valstybių jis neturi nuolatinės gyvenamosios vietos, jis laikomas rezidentu tik tos Valstybės, kurioje jis paprastai gyvena;

c) jei jis paprastai gyvena abiejose Valstybėse arba negyvena nė vienoje iš jų, jis laikomas rezidentu tik tos Valstybės, kurios nacionalinis subjektas jis yra;

d) jei jis yra abiejų Valstybių arba nėra nė vienos jų nacionalinis subjektas, Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys klausimą sprendžia abipusiu susitarimu.

3. Jei pagal 1 dalies nuostatas asmuo, išskyrus fizinį asmenį, yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, Susitariančiųjų Valstybių kompetentingos institucijos stengiasi šį klausimą išspręsti abipusiu susitarimu, atsižvelgdamos į asmens registravimo vietą, faktiškosios vadovybės buvimo vietą ir bet kuriuos kitus atitinkamus veiksnius. Jei tokio susitarimo nėra, šios Sutarties tikslais asmuo negali naudotis šioje Sutartyje nustatytomis lengvatomis.

5 straipsnis
Nuolatinė buveinė

1. Šioje Sutartyje sąvoka „nuolatinė buveinė“ – tai nuolatinė komercinės-ūkinės veiklos vieta, per kurią vykdoma visa įmonės komercinė-ūkinė veikla arba jos dalis.

2. Sąvoka „nuolatinė buveinė“ pirmiausia apima:

a) vadovybės buvimo vietą;

b) filialą;

c) įstaigą;

d) gamyklą;

e) dirbtuvę;

f) parduotuvę ar patalpas, naudojamas kaip prekybos vietą;

g) sandėlį, susijusį su asmeniu, kuris teikia sandėliavimo paslaugas kitiems asmenims ir

h) kasyklą, naftos arba dujų gręžinį, karjerą arba kitą gamtos išteklių gavybos vietą.

3. a) statybos aikštelė, statybos, instaliavimo ar surinkimo objektas arba su tuo susijusi priežiūros veikla sudaro nuolatinę buveinę, bet tik tada, kai tokia aikštelė, objektas arba veikla trunka ilgesnį kaip devynių mėnesių laikotarpį.

b) paslaugų teikimas, įskaitant konsultavimo paslaugas, kurias teikia Susitariančiosios Valstybės įmonės tokiam tikslui pasamdyti darbuotojai arba kitas personalas, sudaro nuolatinę buveinę, bet tik tada, jei tokio pobūdžio veikla (tam pačiam ar susijusiam objektui) kitos Susitariančiosios Valstybės teritorijoje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu ar pasibaigiančiu tais mokestiniais metais, ištisai arba su pertraukomis trunka ilgiau kaip šešis mėnesius.

c) Susitariančiosios Valstybės žemyniniame šelfe vykdoma veikla, susijusi su jūros dugno, grunto ir jų gamtos išteklių žvalgymu bei naudojimu sudaro nuolatinę buveinę, jei tokio pobūdžio veikla bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu ištisai arba su pertraukomis trunka ilgiau kaip 30 dienų.

4. Nepaisant ankstesnių šio straipsnio nuostatų, laikoma, kad sąvoka „nuolatinė buveinė“ neapima:

a) patalpų, kurios skirtos tik sandėliuoti, eksponuoti arba pristatyti įmonei priklausančius gaminius arba prekes, naudojimo;

b) įmonei priklausančių gaminių arba prekių atsargų, skirtų tik sandėliuoti, eksponuoti arba retkarčiais pristatyti, laikymo;

c) įmonei priklausančių gaminių arba prekių atsargų, skirtų tik perdirbti kitoje įmonėje, laikymo;

d) nuolatinės komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tik įsigyti įmonei reikalingų gaminių arba prekių arba rinkti jai reikalingą informaciją, laikymo;

e) nuolatinės komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tik bet kurio kito parengiamojo arba pagalbinio pobūdžio įmonei skirtai veiklai vykdyti, laikymo;

f) nuolatinės komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tik bet kuriam šios dalies a–e punktuose išvardytos veiklos deriniui, laikymo, jei visa tokios komercinės-ūkinės veiklos vietos veikla, kuriai sąlygas sudaro toks derinys, yra parengiamojo arba pagalbinio pobūdžio.

5. Nepaisant 1 ir 2 dalių nuostatų, kai asmuo, išskyrus tokį, kuris turi nepriklausomo agento statusą ir kuriam taikoma 6 dalis, veikia Susitariančiojoje Valstybėje kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės vardu, laikoma, kad ta įmonė turi nuolatinę buveinę pirmiau minėtoje Susitariančiojoje Valstybėje bet kuriai veiklai, kurią toks asmuo atlieka tai įmonei, jei toks asmuo:

a) turi Susitariančiojoje Valstybėje įgaliojimus įmonės vardu sudaryti sutartis ir paprastai tais įgaliojimais naudojasi, jei tokio asmens veikla neapsiriboja 4 dalyje nurodyta veikla, kurią vykdant per nuolatinę komercinės-ūkinės veiklos vietą, pagal tos dalies nuostatas ši nuolatinė komercinės-ūkinės veiklos vieta netampa nuolatine buveine; arba

b) neturi tokių įgaliojimų, tačiau paprastai laiko pirmiau minėtoje Valstybėje gaminių ar prekių atsargas, iš kurių jis nuolat tos įmonės vardu pristato gaminius ar prekes;

c) pirmiau minėtoje Valstybėje paprastai gauna užsakymus, skirtus vien tik tai arba beveik vien tik tai įmonei.

6. Nelaikoma, kad įmonė Susitariančiojoje Valstybėje turi nuolatinę buveinę, jei ji toje Valstybėje vykdo komercinę-ūkinę veiklą per brokerį, komisionierių arba bet kurį kitą nepriklausomo agento statusą turintį agentą, jei tokia šių asmenų veikla yra jų įprastinė komercinė-ūkinė veikla. Tačiau kai toks agentas veikia vien tik arba beveik vien tik tos įmonės vardu, pagal šią dalį jis nebus laikomas nepriklausomą statusą turinčiu agentu.

7. Tai, kad bendrovė, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, kontroliuoja arba yra kontroliuojama kitos bendrovės, kuri yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentė arba kuri vykdo komercinę-ūkinę veiklą (per nuolatinę buveinę arba kitaip) toje kitoje Valstybėje, savaime dar nereiškia, kad viena šių bendrovių yra kitos nuolatinė buveinė.

6 straipsnis
Pajamos iš nekilnojamojo turto

1. Pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančio nekilnojamojo turto (įskaitant pajamas iš žemės arba miškų ūkio), gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Sąvoka „nekilnojamasis turtas“ turi tokią reikšmę, kokią ji turi pagal tos Susitariančiosios Valstybės, kurioje minimas nekilnojamasis turtas yra, įstatymus. Ši sąvoka bet kuriuo atveju taikytina turtui, papildančiam nekilnojamąjį turtą, gyvuliams ir žemės bei miško ūkyje naudojamai įrangai, teisėms, kurioms taikomos įstatymų, reglamentuojančių nuosavybės teises į žemę, nuostatos, bet kokiam opcionui arba panašiai teisei įsigyti nekilnojamąjį turtą, nekilnojamojo turto uzufruktui ir teisėms į kintamas arba pastovias išmokas kaip atlyginimą už mineralinių telkinių, šaltinių ir kitų gamtos išteklių eksploatavimą, teisėms į aktyvus, sukurtus vykdant jūros dugno ir grunto bei jų gamtos išteklių žvalgymą arba eksploatavimą, įskaitant teises į tokių aktyvų dalį arba į naudą iš jų. Laivai, valtys ir orlaiviai nelaikomi nekilnojamuoju turtu.

3. 1 dalies nuostatos taikomos pajamoms, gaunamoms tiesiogiai naudojant, nuomojant arba bet kuriuo kitu būdu naudojant nekilnojamąjį turtą.

4. 1 ir 3 dalių nuostatos taip pat taikomos pajamoms, gaunamoms iš įmonės nekilnojamojo turto, ir pajamoms, gaunamoms iš nekilnojamojo turto, naudojamo savarankiškoms individualioms paslaugoms teikti.

7 straipsnis
Komercinės-ūkinės veiklos pelnas

1. Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas apmokestinamas tik toje Valstybėje, jei įmonė nevykdo komercinės-ūkinės veiklos kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę. Jei įmonė komercinę-ūkinę veiklą vykdo minėtu būdu, įmonės pelnas gali būti apmokestinamas kitoje Valstybėje, bet tik tiek, kiek jo priskiriama tai nuolatinei buveinei.

2. Atsižvelgiant į 3 dalies nuostatas, kai Susitariančiosios Valstybės įmonė vykdo komercinę-ūkinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę, kiekvienoje Susitariančiojoje Valstybėje tai nuolatinei buveinei priskiriamas toks pelnas, kokį ji galėtų gauti, jei būtų atskira ir savarankiška įmonė, besiverčianti tokia pat arba panašia veikla tokiomis pat arba panašiomis sąlygomis, ir veiktų visiškai nepriklausomai nuo įmonės, kurios nuolatinė buveinė ji yra.

3. Nustatant nuolatinės buveinės pelną, leidžiama atimti su nuolatine buveine susijusias išlaidas, įskaitant valdymo ir bendras administravimo išlaidas, patirtas toje Valstybėje, kurioje nuolatinė buveinė yra, arba kitur, vadovaujantis Susitariančiosios Valstybės, kurioje nuolatinė buveinė yra, vidaus įstatymais.

4. Jei Susitariančiojoje Valstybėje įprasta nustatyti nuolatinei buveinei priskiriamą pelną proporcingai paskirstant visą įmonės pelną įvairiems jos padaliniams, 2 dalies nuostatos netrukdo tai Susitariančiajai Valstybei nustatyti apmokestinamąjį pelną tokiu įprastu proporcingo paskirstymo būdu; tačiau taikomas proporcingo paskirstymo metodas turi būti toks, kad jo rezultatai neprieštarautų šiame straipsnyje išdėstytiems principams.

5. Nuolatinei buveinei nepriskiriamas joks pelnas, jei ta nuolatinė buveinė tik perka įmonei gaminius arba prekes.

6. Taikant pirmesnes šio straipsnio dalis, nuolatinei buveinei priskiriamas pelnas kasmet nustatomas tuo pačiu metodu, jei neatsiranda svarios ir pakankamos priežasties daryti kitaip.

7. Kai pelnas apima pajamas, kurios atskirai aptariamos kituose šios Sutarties straipsniuose, šio straipsnio nuostatos neturi įtakos kitų straipsnių nuostatoms.

8 straipsnis
Jūrų ir oro transportas

1. Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas, gaunamas tarptautiniam vežimui naudojant laivus ar orlaivius, apmokestinamas tik toje Valstybėje.

2. 1 dalies nuostatos taip pat taikomos pelnui, gaunamam dalyvaujant susivienijime, bendroje komercinėje-ūkinėje veikloje arba tarptautinėje agentūroje.

9 straipsnis
Susijusios įmonės

1. Tuo atveju, kai:

a) Susitariančiosios Valstybės įmonė tiesiogiai arba netiesiogiai dalyvauja kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės valdyme, dalyvauja vykdant jos kontrolę arba kapitale, arba

b) tie patys asmenys tiesiogiai arba netiesiogiai dalyvauja vienos Susitariančiosios Valstybės įmonės ir kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės valdyme, dalyvauja vykdant jos kontrolę arba kapitale,

ir kiekvienu atveju tų dviejų įmonių tarpusavio komerciniuose arba finansiniuose santykiuose sudaromos arba nustatomos sąlygos, besiskiriančios nuo tų, kurios būtų tarp nepriklausomų įmonių, tada bet koks pelnas, kuris, jei nebūtų tokių sąlygų, būtų priskiriamas vienai iš tų įmonių, bet dėl tokių sąlygų jai nepriskiriamas, gali būti įskaičiuojamas į tos įmonės pelną ir atitinkamai apmokestinamas.

2. Kai Susitariančioji Valstybė įskaičiuoja į tos Valstybės įmonės pelną – ir atitinkamai apmokestina – pelną, kuris buvo apmokestintas kaip kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės

pelnas toje kitoje Valstybėje, ir taip įskaičiuotas pelnas yra pelnas, kuris būtų priskirtas pirmiau minėtos Valstybės įmonei, jei tarp tų dviejų įmonių būtų sudarytos tokios sąlygos, kokios yra tarp nepriklausomų įmonių, tada ta kita Valstybė gali atitinkamai koreguoti joje imamo tokio pelno mokesčio sumą. Nustatant, kaip šią sumą reikia koreguoti, atsižvelgiama į kitas šios Sutarties nuostatas, o prireikus Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys vieni su kitais konsultuojasi.

10 straipsnis
Dividendai

1. Dividendai, kuriuos bendrovė, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, moka kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokie dividendai taip pat gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti bendrovė, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jei faktiškasis dividendų savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, taip imamas mokestis negali būti didesnis kaip:

a) 5 procentai bendros dividendų sumos, jeigu faktiškasis savininkas yra bendrovė (išskyrus bendriją), kuri dividendus mokančioje bendrovėje tiesiogiai turi ne mažiau kaip 10 procentų kapitalo;

b) 15 procentų bendros dividendų sumos visais kitais atvejais.

Ši dalis neturi įtakos bendrovės pelno, iš kurio mokami dividendai, apmokestinimui.

3. Šiame straipsnyje sąvoka „dividendai“ – tai pajamos iš akcijų arba kitų dalyvavimo pelne teisių, kurios nėra skoliniai reikalavimai, taip pat pajamos iš kitų korporacinių teisių, kurios pagal Valstybės, kurios rezidentė yra pelną skirstanti bendrovė, įstatymus yra apmokestinamos kaip pajamos iš akcijų.

4. 1 ir 2 dalių nuostatos netaikomos, jei faktiškasis dividendų savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo komercinę-ūkinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti bendrovė, per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o holdingas, už kurį mokami dividendai, yra veiksmingai susijęs su tokia nuolatine buveine arba nuolatine baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 arba 14 straipsnio nuostatos.

5. Kai bendrovė, kuri yra Susitariančiosios Valstybės rezidentė, gauna pelno arba pajamų iš kitos Susitariančiosios Valstybės, ta kita Valstybė negali apmokestinti bendrovės mokamų dividendų jokiu mokesčiu, išskyrus atvejus, kai tokie dividendai yra mokami tos kitos Valstybės rezidentui arba kai holdingas, už kurį yra mokami dividendai, yra veiksmingai susijęs su toje kitoje Valstybėje esančia nuolatine buveine arba nuolatine baze; taip pat negali apmokestinti bendrovės nepaskirstyto pelno mokesčiu, taikomu bendrovės nepaskirstytam pelnui, netgi tuo atveju, kai mokamus dividendus arba nepaskirstytą pelną, visus arba jų dalį, sudaro pelnas arba pajamos, susidarantys toje kitoje Valstybėje.

11 straipsnis
Palūkanos

1. Palūkanos, susidarančios Susitariančiojoje Valstybėje ir mokamos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokios palūkanos taip pat gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje jos susidaro, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jei faktiškasis palūkanų savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, taip imamas mokestis negali būti didesnis kaip 10 procentų bendros palūkanų sumos.

3. Nepaisant 2 dalies nuostatų, palūkanos, susidarančios Susitariančiojoje Valstybėje, atleidžiamos nuo mokesčių pirmiau minėtoje Valstybėje, jei jas gauna ir jų faktiškasis

savininkas yra:

a) kitos Susitariančiosios Valstybės Vyriausybė, politinis padalinys ar vietos valdžios institucija arba

b) i) Indijoje: Indijos rezervų bankas *(Reserve Bank of India)*, Indijos eksporto ir importo bankas *(Export-Import Bank of India)*, Nacionalinis būsto bakas *(National Housing Bank)* ir

ii) Lietuvoje: Lietuvos bankas arba

c) Susitariančiųjų Valstybių kompetentingų institucijų tarpusavio sutarimu – bet kuri kita finansinė institucija, nuosavybės teise visiškai priklausanti kitos Susitariančios Valstybės Vyriausybei.

4. Šiame straipsnyje sąvoka „palūkanos“ – pajamos iš bet kokios rūšies skolinių reikalavimų, nesvarbu, ar jos užtikrintos įkeitimu, ar ne, ir ar jos suteikia teisę dalyvauti skolininko pelne, ar ne, visų pirma pajamos iš vyriausybės vertybinių popierių ir iš obligacijų arba skolinių įsipareigojimų, įskaitant su tokiais vertybiniais popieriais, obligacijomis arba skoliniais įsipareigojimais susijusias premijas ir laimėjimus. Sąvoka „palūkanos“ netaikoma pajamoms, kurios pagal 10 straipsnio nuostatas laikomos dividendais. Sankcijos už pavėluotus mokėjimus pagal šį straipsnį nelaikomos palūkanomis.

5. 1 ir 2 dalių nuostatos netaikomos, jei faktiškasis palūkanų savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo komercinę-ūkinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro palūkanos, per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o skolinis reikalavimas, už kurį mokamos palūkanos, yra faktiškai susijęs su tokia nuolatine buveine arba nuolatine baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 arba 14 straipsnio nuostatos.

6. Laikoma, kad palūkanos susidaro Susitariančiojoje Valstybėje, kai jų mokėtojas yra tos Valstybės rezidentas. Tačiau kai palūkanas mokantis asmuo, nesvarbu, ar jis yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas ar ne, turi Susitariančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę arba nuolatinę bazę, dėl kurių atsirado įsiskolinimas, už kurį mokamos palūkanos, ir tokios palūkanos priskiriamos tai nuolatinei buveinei arba nuolatinei bazei, tada laikoma, kad tokios palūkanos susidaro Valstybėje, kurioje toji nuolatinė buveinė arba nuolatinė bazė yra.

7. Jei dėl ypatingų santykių tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko arba tarp jų abiejų ir kokio nors kito asmens palūkanų suma, tenkanti skoliniam reikalavimui, už kurį jos mokamos, yra didesnė už sumą, dėl kurios mokėtojas ir faktiškasis savininkas būtų susitarę, jei tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik pastarajai sumai. Tokiu atveju išmokų perviršis lieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

12 straipsnis
Honoraras ir atlyginimas už technines paslaugas

1. Honoraras ar atlyginimas už technines paslaugas, susidarantys Susitariančiojoje Valstybėje ir mokami kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokie honoraras ir atlyginimas už technines paslaugas taip pat gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje jie susidaro, ir pagal tos Valstybės įstatymus, tačiau, jei faktiškasis honoraro ar atlyginimo už technines paslaugas savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, taip imamas mokestis negali būti didesnis kaip 10 procentų bendros honoraro ar atlyginimo už technines paslaugas sumos.

3. a) Šiame straipsnyje sąvoka „honoraras“ – tai bet kokios rūšies išmoka, gaunama kaip atlygis už naudojimąsi arba teisę naudotis literatūros, meno ar mokslo kūrinio, įskaitant kino filmus ir filmus arba įrašus juostose ar kitas vaizdo ir garso atkūrimo priemones radijo ar televizijos transliacijoms, patento, prekių ženklo, dizaino ar modelio, plano, slaptos formulės

ar proceso autorių teisėmis arba už naudojimąsi arba teisę naudotis pramonine, komercine arba moksline įranga, arba už informaciją apie pramoninę, komercinę ar mokslinę patirtį.

b) Šiame straipsnyje sąvoka „atlyginimas už technines paslaugas“ – tai bet kokios rūšies, išskyrus šios Sutarties 14 ir 15 straipsniuose minimas išmokos, kuriomis atsilyginama už vadovavimo ar techninio ar konsultacinio pobūdžio paslaugas, įskaitant techninio ar kito personalo teikiamas paslaugas.

4. 1 ir 2 dalių nuostatos netaikomos, jei faktiškasis honoraro ar atlyginimo už technines paslaugas savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo komercinę-ūkinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro honoraras ar atlyginimas už technines paslaugas, per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o teisė ar turtas arba paslaugos, už kuriuos mokamas honoraras ar atlyginimas už technines paslaugas, yra faktiškai susiję su tokia nuolatine buveine arba nuolatine baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 arba 14 straipsnio nuostatos.

5. Laikoma, kad honoraras ar atlyginimas už technines paslaugas susidaro Susitariančiojoje Valstybėje, kai jo mokėtojas yra tos Valstybės rezidentas. Tačiau kai honorarą ar atlyginimą už technines paslaugas mokantis asmuo, nesvarbu, ar jis yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas ar ne, turi Susitariančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę arba nuolatinę bazę, dėl kurios atsirado įsipareigojimas mokėti honorarą ar atlyginimą už technines paslaugas, ir toks honoraras ar atlyginimas už technines paslaugas priskiriami tai nuolatinei buveinei arba nuolatinei bazei, laikoma, kad toks honoraras ar atlyginimas už technines paslaugas susidaro Valstybėje, kurioje toji nuolatinė buveinė arba nuolatinė bazė yra.

6. Jei dėl ypatingų santykių tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko arba tarp jų abiejų ir kokio nors kito asmens honoraro ar atlyginimo už technines paslaugas suma, tenkanti naudojimui, teisei arba informacijai, už kuriuos jis mokamas, yra didesnė už sumą, dėl kurios mokėtojas ir faktiškasis savininkas būtų susitarę, jei tokių santykių nebūtų, šio straipsnio nuostatos taikomos tik pastarajai sumai. Tokiu atveju išmokų perviršis lieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

13 straipsnis
Turto vertės padidėjimo pajamos

1. Pajamos ar turto vertės padidėjimo pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš 6 straipsnyje nurodyto ir kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančio nekilnojamojo turto perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Turto vertės padidėjimo pajamos, gaunamos perleidus kilnojamąjį turtą, sudarantį nuolatinės buveinės, kurią Susitariančiosios Valstybės įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, komercinei-ūkinei veiklai naudojamo turto dalį, arba kilnojamąjį turtą, priskiriamą nuolatinei bazei, kurią Susitariančiosios Valstybės rezidentas turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje savarankiškoms individualioms paslaugoms teikti, įskaitant tokias turto vertės padidėjimo pajamas, gaunamas perleidus tokią nuolatinę buveinę (atskirai arba kartu su visa įmone) arba tokią nuolatinę bazę, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

3. Turto vertės padidėjimo pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės įmonė, tarptautiniams vežimams naudojanti laivus ar orlaivius, gauna iš tarptautiniams vežimams naudojamų laivų ar orlaivių perleidimo arba iš su tokių laivų ar orlaivių naudojimu susijusio kilnojamojo turto perleidimo, apmokestinamos tik toje Valstybėje.

4. Turto vertės padidėjimo pajamos, gaunamos perleidus įmonės, kuri yra Susitariančiosios Valstybės rezidentė, akcijas, gali būti apmokestinamos toje Valstybėje.

5. Turto vertės padidėjimo pajamos, gaunamos iš bet kurio kito turto, išskyrus pirmesnėse dalyse nurodytą turtą, perleidimo, apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje

Valstybėje, kurios rezidentas yra turtą perleidęs asmuo.

14 straipsnis
Savarankiškos individualios paslaugos

1. Pajamos, kurias fizinis asmuo, Susitariančiosios Valstybės rezidentas, gauna teikdamas profesines paslaugas arba vykdydamas kitokią savarankiško pobūdžio veiklą, apmokestinamos tik toje Valstybėje. Tačiau tokios pajamos gali būti apmokestinamos ir kitoje Valstybėje, jeigu:

a) fizinis asmuo turi nuolatinę bazę, kurią gali reguliariai naudoti savo veiklai kitoje Susitariančiojoje Valstybėje; tuo atveju pajamos gali būti apmokestinamos tik tiek, kiek jų priskiriama tai nuolatinei bazei arba

b) fizinis asmuo kitoje Susitariančiojoje Valstybėje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu tam tikrais mokestiniais metais, ištisai arba su pertraukomis išbūna ilgiau kaip 183 dienas; tuo atveju pajamos gali būti apmokestinamos tik tiek, kiek asmuo jų gauna iš toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje savo vykdomos veiklos.

2. Sąvoka „profesinės paslaugos“ pirmiausia apima savarankišką mokslinę, literatūrinę, meninę, auklėjamąją arba mokomąją veiklą, taip pat savarankišką gydytojų, teisininkų, inžinierių, architektų, chirurgų, odontologų ir buhalterių veiklą.

15 straipsnis
Su darbo santykiais susijusi veikla

1. Atsižvelgiant į 16, 18, 19 ir 20 straipsnių nuostatas, algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomąjį darbą, apmokestinami tik toje Valstybėje, jeigu samdomasis darbas nėra atliekamas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje. Jei samdomasis darbas atliekamas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, už jį gaunamas atlyginimas gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

2. Nepaisant 1 dalies nuostatų, atlyginimas, kurį Susitariančiosios Valstybės nuolatinis gyventojas gauna už kitoje Susitariančiojoje Valstybėje atliekamą samdomąjį darbą, apmokestinamas tik pirmiau minėtoje Valstybėje, jei:

a) gavėjas kitoje Valstybėje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu tam tikrais mokestiniais metais, ištisai arba su pertraukomis išbūna ne ilgiau kaip 183 dienas, ir

b) atlyginimą moka darbdavys, kuris nėra kitos Valstybės rezidentas, arba atlyginimas mokamas jo vardu, ir

c) atlyginimas nėra priskiriamas nuolatinei buveinei arba nuolatinei bazei, kurią darbdavys turi kitoje Valstybėje.

3. Nepaisant ankstesnių šio straipsnio nuostatų, atlyginimas už samdomąjį darbą, atliekamą laive ar orlaivyje, kuriuos tarptautiniam vežimui naudoja Susitariančiosios Valstybės įmonė, gali būti apmokestinamas toje Valstybėje.

16 straipsnis
Direktorių atlyginimai

Direktorių atlyginimai ir kitos panašios išmokos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip bendrovės, kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentės, direktorių valdybos arba bet kokio kito panašaus jos organo narys, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

17 straipsnis
Menininkai ir sportininkai

1. Nepaisant 14 ir 15 straipsnių nuostatų, pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip atlikėjas, pavyzdžiui, teatro, kino, radijo arba televizijos srities

menininkas arba muzikantas, arba kaip sportininkas už tokią savo individualią veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Jei pajamos iš individualios atlikėjo arba sportininko vykdomos tokios veiklos priskiriamos ne pačiam atlikėjui arba sportininkui, bet kitam asmeniui, tai tos pajamos, nepaisant 7, 14 ir 15 straipsnių nuostatų, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje atlikėjas arba sportininkas šią veiklą vykdo.

3. 1 ir 2 dalių nuostatos netaikomos pajamoms, gaunamoms už atlikėjo arba sportininko veiklą Susitariančiojoje Valstybėje, jei ta veikla didžiąja dalimi remiama vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių arba jų politinių padalinių ar vietos valdžios viešųjų fondų. Tokiu atveju pajamos apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra atlikėjas arba sportininkas.

18 straipsnis
Pensijos

1. Atsižvelgiant į 19 straipsnio 2 dalies nuostatas, pensijos ir kiti panašūs atlyginimai, mokami Susitariančiosios Valstybės rezidentui už praeityje dirbtą samdomąjį darbą, apmokestinami tik toje Valstybėje.

2. Nepaisant 1 dalies nuostatų ir laikantis 19 straipsnio 2 dalies nuostatų, pensijos ir kitos pagal Susitariančiosios Valstybės socialinės apsaugos įstatymus mokamos periodinės arba vienkartinės išmokos apmokestinamos tik toje Valstybėje.

19 straipsnis
Valstybės tarnyba

1. a) Algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, išskyrus pensiją, kuriuos Susitariančioji Valstybė arba jos politinis padalinys ar vietos valdžia moka fiziniam asmeniui už tarnybą tai Valstybei arba padaliniui ar valdžiai, apmokestinami tik toje Valstybėje.

b) Tačiau tokios algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai apmokestinami tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jei tarnyba atliekama toje Valstybėje ir fizinis asmuo yra tos Valstybės rezidentas, kuris:

i) yra tos Valstybės pilietis; arba

ii) tapo tos Valstybės rezidentu ne tik dėl atliekamos tarnybos.

2. a) Bet kokia pensija, kurią fiziniam asmeniui moka Susitariančioji Valstybė arba jos politinis vienetas ar vietos valdžia arba kuri mokama iš jų sukurtų fondų už tarnybą tai Valstybei arba vienetui ar valdžiai, apmokestinama tik toje Valstybėje.

b) Tačiau tokia pensija apmokestinama tik kitoje Susitariančioje Valstybėje, jei fizinis asmuo yra tos Valstybės rezidentas ir pilietis.

3. 15, 16, 17 ir 18 straipsnių nuostatos taikomos algoms, darbo užmokesčiui ir kitam panašiam atlyginimui bei pensijoms, mokamiems už darbą, susijusį su Susitariančiosios Valstybės arba jos politinio padalinio ar vietos valdžios vykdoma komercine-ūkine veikla.

20 straipsnis
Profesoriai, mokytojai ir mokslo darbuotojai

1. Profesorių, mokytojų ar mokslo darbuotojų, kurie yra ar buvo vienos Susitariančiosios Valstybės rezidentai prieš pat jiems atvykstant į kitos Susitariančiosios Valstybės universitetą, koledžą ar kitą panašią patvirtintą instituciją mokymo ar mokslinio tyrimo tikslais, bet koks gaunamas už tokį mokymą ar mokslo tiriamąjį darbą atlygis nėra apmokestinamas toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, bet ne ilgesniu nei dvejų metų laikotarpiu nuo jų pirmojo atvykimo į tą kitą Valstybę datos.

2. Šis straipsnis taikomas iš mokslo tyrimų gautoms pajamoms tiktai tada, jei tokį mokslo tyrimą atlieka asmuo pirmiausia ne privataus asmens ar asmenų, o viešojo intereso

labui.

21 straipsnis
Studentai

Išmokos, kurias pragyvenimui, mokymuisi arba praktiniam tobulinimuisi gauna studentas, mokinys ar praktikantas, kuris yra arba prieš pat atvykdamas į Susitariančiąją Valstybę buvo kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas ir kuris pirmiau minėtoje Valstybėje yra tik mokymosi arba praktinio tobulinimosi tikslais, nėra apmokestinamos pirmiau minėtoje Valstybėje, jei tos išmokos gaunamos iš šaltinių, esančių už tos Valstybės ribų.

22 straipsnis
Kitos pajamos

1. Susitariančiosios Valstybės rezidento pajamų rūšys, nesvarbu, kur susidarančios ir neaptartos šios Sutarties ankstesniuose straipsniuose, apmokestinamos tik toje Valstybėje.

2. 1 dalies nuostatos netaikomos pajamoms, išskyrus pajamas iš 6 straipsnio 2 dalyje apibrėžto nekilnojamojo turto, jei tokių pajamų gavėjas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentu, vykdo komercinę-ūkinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o teisė arba turtas, už kuriuos gaunamos pajamos, yra faktiškai susiję su ta nuolatine buveine arba nuolatine baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 arba 14 straipsnio nuostatos.

3. Neatsižvelgiant į 1 dalies nuostatas, Susitariančiosios Valstybės rezidento pajamų rūšys, neaptartos šios Sutarties ankstesniuose straipsniuose, ir susidarančios kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali taip pat būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

23 straipsnis
Kapitalas

1. Kapitalas, sudarytas iš 6 straipsnyje nurodyto nekilnojamojo turto, priklausančio Susitariančios Valstybės rezidentui ir esančio kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

2. Kapitalas, sudarytas iš kilnojamojo turto, sudarančio nuolatinės buveinės, kurią Susitariančiosios Valstybės įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, komercinei-ūkinei veiklai naudojamo turto dalį, arba iš kilnojamojo turto, priskiriamo nuolatinei bazei, kurią Susitariančiosios Valstybės rezidentas turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje savarankiškoms individualioms paslaugoms teikti, gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

3. Kapitalas, sudarytas iš laivų ir orlaivių, kuriuos Susitariančiosios Valstybės įmonė naudoja tarptautiniam vežimui, ir kapitalas, sudarytas iš kilnojamojo turto, susijusio su tokių laivų arba orlaivių naudojimu, apmokestinamas tik toje Valstybėje.

4. Visos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidento kapitalo dalys apmokestinamos tik toje Valstybėje.

24 straipsnis
Dvigubo apmokestinimo panaikinimas

1. Indijoje dvigubas apmokestinimas panaikinamas taip:

a) Kai Indijos rezidentas gauna pajamų ar turi kapitalo, kurie pagal šios Sutarties nuostatas gali būti apmokestinami Lietuvoje, Indija leidžia:

i) iš to rezidento pajamų mokesčio atimti sumą, lygią Lietuvoje sumokėtam pajamų

mokesčiui;

ii) iš to rezidento kapitalo mokesčio atimti sumą, lygią Lietuvoje sumokėtam kapitalo mokesčiui.

Tačiau bet kuriuo atveju ta atimama suma neturi būti didesnė už tą prieš atėmimą apskaičiuoto pajamų mokesčio arba kapitalo mokesčio dalį, kuri yra priskiriama atitinkamai pajamoms arba kapitalui, kurie gali būti apmokestinami Lietuvoje.

b) Kai pagal šios Sutarties nuostatas Indijos rezidento gautos pajamos arba turimas kapitalas yra atleidžiamas nuo mokesčio Indijoje, nepaisant to Indija, apskaičiuodama mokesčio dydį likusioms to rezidento pajamoms arba kapitalui, gali atsižvelgti į neapmokestinamas pajamas arba kapitalą.

2. Lietuvoje dvigubas apmokestinimas panaikinamas taip:

Kai Lietuvos rezidentas gauna pajamų ar turi kapitalo, kurie vadovaujantis šia Sutartimi gali būti apmokestinami Indijoje, Lietuva, jei jos vidaus įstatymuose nenustatomas palankesnis apmokestinimas, leidžia:

a) iš to rezidento pajamų mokesčio atimti sumą, lygią Indijoje sumokėtam tokių pajamų mokesčiui;

b) iš to rezidento kapitalo mokesčio atimti sumą, lygią Indijoje sumokėtam tokio kapitalo mokesčiui.

Tačiau bet kuriuo atveju ta atimama suma neturi būti didesnė už tą prieš atėmimą apskaičiuoto Lietuvos pajamų mokesčio arba kapitalo mokesčio dalį, kuri yra priskiriama atitinkamai pajamoms arba kapitalui, kurie gali būti apmokestinami Indijoje.

25 straipsnis
Nediskriminavimas

1. Susitariančiosios Valstybės nacionalinių subjektų bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai kitoje Susitariančiojoje Valstybėje tokiomis pat aplinkybėmis, visų pirma rezidavimo požiūriu, neturi būti kitokie arba didesni už tos kitos Valstybės nacionalinių subjektų esamą arba galimą apmokestinimą ir su juo susijusius reikalavimus. Nepaisant 1 straipsnio nuostatų, ši nuostata taip pat taikoma asmenims, kurie nėra vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentai.

2. Nuolatinės buveinės, kurią Susitariančiosios Valstybės įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, apmokestinimas toje kitoje Valstybėje neturi būti nepalankesnis negu tos kitos Valstybės tą pačią veiklą vykdančių įmonių apmokestinimas. Ši nuostata neturi būti aiškinama kaip įpareigojanti Susitariančiąją Valstybę apmokestinant kitos Susitariančiosios Valstybės nuolatinius gyventojus teikti jiems kokias nors asmenines nuolaidas, lengvatas arba sumažinimus, kokie yra teikiami jos nuolatiniams gyventojams dėl jų civilinio statuso arba šeiminių aplinkybių. Ši nuostata neturi būti aiškinama nei kaip neleidžianti Susitariančiajai Valstybei apmokestinti nuolatinės buveinės, kurią kitos Susitariančiosios Valstybės įmonė turi pirmiau minėtoje Valstybėje, pelno taikant didesnį mokesčio tarifą nei tas, kuriuo apmokestinama panaši pirmiau minėtos Susitariančiosios Valstybės įmonė, nei kaip prieštaraujanti 7 straipsnio 3 dalies nuostatoms. Tačiau mokesčio tarifo skirtumas neturi viršyti 10 procentinių punktų.

3. Išskyrus atvejus, kai taikomos 9 straipsnio 1 dalies, 11 straipsnio 7 dalies arba 12 straipsnio 6 dalies nuostatos, palūkanos, honoraras arba atlyginimas už technines paslaugas ir kitos išmokos, kuriuos Susitariančiosios Valstybės įmonė moka kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, nustatant tokios įmonės apmokestinamąjį pelną atimami tokiomis pat sąlygomis, kaip ir mokami pirmiau minėtos Valstybės rezidentui. Taip pat bet kokios Susitariančiosios Valstybės įmonės skolos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, nustatant tokios įmonės apmokestinamąjį kapitalą, atimamos tokiomis pat sąlygomis, kaip ir skolos pirmiau minėtos Valstybės rezidentui.

4. Susitariančiosios Valstybės įmonių, kurių visas kapitalas arba jo dalis priklauso

vienam arba daugiau kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentų arba yra jų tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuojamas, bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai pirmiau minėtoje Valstybėje neturi būti kitokie arba didesni už pirmiau minėtos Valstybės kitų panašių įmonių esamą arba galimą apmokestinimą ir su juo susijusius reikalavimus.

5. Nepaisant 2 straipsnio nuostatų, šio straipsnio nuostatos taikomos visų rūšių ir tipų mokesčiams.

26 straipsnis
Abipusio susitarimo procedūra

1. Kai asmuo mano, kad dėl vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių veiksmų jis yra arba bus apmokestinamas nesilaikant šios Sutarties nuostatų, jis gali, neatsižvelgiant į tų Valstybių vidaus įstatymuose nustatytas teisės gynimo priemones, šiuo klausimu kreiptis į Susitariančiosios Valstybės, kurios rezidentas jis yra, arba, jei jo atvejui taikoma 25 straipsnio 1 dalis, – į Susitariančiosios Valstybės, kurios nacionalinis subjektas jis yra, kompetentingą asmenį. Pareiškimas turi būti pateikiamas per trejus metus, skaičiuojant nuo pirmojo pranešimo apie veiksmus, dėl kurių atsiranda Sutarties nuostatų neatitinkantis apmokestinimas.

2. Jei kompetentingas asmuo mano, kad protestas pagrįstas, ir jei jis pats negali rasti patenkinamo sprendimo, jis stengiasi šį klausimą išspręsti abipusiu susitarimu su kitos Susitariančiosios Valstybės kompetentingu asmeniu taip, kad būtų išvengta Sutarties neatitinkančio apmokestinimo. Bet koks pasiektas susitarimas vykdomas nepaisant Susitariančiųjų Valstybių vidaus įstatymuose nustatytų laiko apribojimų.

3. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu stengiasi išspręsti bet kokius sunkumus arba abejones, kylančius aiškinant arba taikant Sutartį. Jie taip pat gali kartu konsultuotis, kaip panaikinti dvigubą apmokestinimą Sutartyje nenumatytais atvejais.

4. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys, siekdami susitarti pagal ankstesnes šio straipsnio dalis, gali vieni su kitais palaikyti tiesioginį ryšį, įskaitant per iš jų pačių arba jų atstovų sudarytą jungtinę komisiją.

27 straipsnis
Keitimasis informacija

1. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys keičiasi tokia informacija (įskaitant dokumentus ir patvirtintas dokumentų kopijas), kuri, kaip spėjama, gali būti svarbi įgyvendinant šios Sutarties nuostatas arba administruojant ar vykdant Susitariančiųjų Valstybių vidaus įstatymų, susijusių su Susitariančiųjų Valstybių, politinių padalinių ar jų vietos valdžios vardu taikomais visų rūšių ir tipų mokesčiais, nuostatas, tiek, kiek jose nustatytas apmokestinimas neprieštarauja Sutarčiai. Keitimasis informacija 1 ir 2 straipsniuose neapribojamas.

2. Bet kokia Susitariančiosios Valstybės pagal 1 dalį gauta informacija laikoma slapta tokia pat tvarka, kaip ir informacija, gauta pagal tos Valstybės vidaus įstatymus, ir atskleidžiama tik asmenims arba institucijoms (įskaitant teismus ir administravimo institucijas), dalyvaujantiems apskaičiuojant arba renkant, išieškant mokesčius, kurie minimi 1 dalyje, arba su jais susijusiame teisminiame persekiojime arba ginčų nagrinėjime arba pirmiau minėtų asmenų ir institucijų priežiūrą vykdantiems asmenims. Tokie asmenys arba institucijos šią informaciją naudoja tik tokiems tikslams. Jie gali tokią informaciją atskleisti viešuose teismo posėdžiuose arba teismo sprendimuose. Nepaisant to, kas išdėstyta pirmiau, Susitariančiosios Valstybės gauta informacija gali būti naudojama kitais tikslais, jei informaciją taip naudoti leidžiama pagal abiejų Valstybių įstatymus ir tai daryti leidžia

informaciją teikiančios Valstybės kompetentinga institucija.

3. 1 ir 2 dalių nuostatos jokiu būdu neturi būti aiškinamos kaip įpareigojančios Susitariančiąją Valstybę:

a) vykdyti administracines priemones, kurios neatitinka bet kurios iš Susitariančiųjų Valstybių įstatymų ir administravimo praktikos;

b) teikti informaciją (įskaitant dokumentus ir patvirtintas dokumentų kopijas), kurios negalima teikti pagal bet kurios iš Susitariančiųjų Valstybių įstatymus arba įprastą administravimo tvarką;

c) teikti informaciją, kuri atskleistų kokią nors prekybos, komercinės-ūkinės veiklos, pramoninę, komercinę arba profesinę paslaptį arba prekybos procesą, arba informaciją, kurios atskleidimas prieštarautų viešajai tvarkai (*ordre public*).

4. Jei Susitariančioji Valstybė prašo informacijos pagal šį straipsnį, kita Susitariančioji Valstybė norėdama gauti prašomą informaciją naudoja savo informacijos rinkimo priemones net ir tada, jei tai kitai Valstybei tos informacijos nereikėtų jos pačios mokestiniais tikslais. Pirmiau minėtame sakinyje minimam įpareigojimui taikomi 3 dalies apribojimai, tačiau tokie apribojimai jokiu būdu negali būti aiškinami kaip leidžiantys Susitariančiajai Valstybei atsisakyti teikti informaciją vien tik todėl, kad ji pati nėra suinteresuota rinkti tokią informaciją.

5. 3 dalies nuostatos jokiu būdu neturi būti aiškinamos kaip leidžiančios Susitariančiajai Valstybei atsisakyti teikti informaciją vien tik todėl, kad informaciją turi bankas, kita finansinė institucija, atstovo ar agento arba patikėtinio teisėmis veikiantis asmuo arba todėl, kad ji susijusi su asmens nuosavybės interesais.

28 straipsnis
Pagalba renkant mokesčius

1. Susitariančiosios Valstybės įsipareigoja teikti viena kitai pagalbą renkant nesumokėtus mokesčius. Ši pagalba neapribojama 1 ir 2 straipsnių. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingos institucijos gali abipusiu susitarimu nustatyti šio straipsnio taikymo būdą.

2. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka „mokestinis reikalavimas“ – tai Susitariančiųjų Valstybių ar jų politinių padalinių ar vietos valdžios institucijų imamų visų rūšių ir tipų mokesčių suma tiek, kiek apmokestinimas tais mokesčiais neprieštarauja šiai Sutarčiai ar bet kuriam kitam dokumentui, kurio šalys yra Susitariančiosios Valstybės, taip pat palūkanos, administracinės nuobaudos ir su tokios sumos surinkimu ar apsaugojimu susijusios išlaidos.

3. Jei Susitariančiosios Valstybė mokestinis reikalavimas yra vykdytinas pagal tos Valstybės įstatymus ir jį turi sumokėti asmuo, kuris tuo metu pagal tos Valstybės įstatymus negali sutrukdyti to mokesčio surinkti, tos Valstybės kompetentingos institucijos prašymu kitos Susitariančiosios Valstybės kompetentinga institucija pritaria tam mokesčio surinkimo mokestiniam reikalavimui. Tą mokestį pagal mokestinį reikalavimą renka ta kita Valstybė, vadovaudamasi savo mokesčių vykdymo ir rinkimo įstatymų nuostatomis, kaip ir tuo atveju, jei renkami mokesčiai pagal mokestinį reikalavimą būtų jos mokestiniai reikalavimai.

4. Jei Susitariančiosios Valstybės mokestinis reikalavimas yra toks, kad pagal tos Valstybės įstatymus ji gali imtis apsaugos priemonių, norėdama užtikrinti, kad jis būtų surinktas, tos Valstybės kompetentingos institucijos prašymu kitos Susitariančiosios Valstybės kompetentinga institucija pritaria, kad tam mokestiniam reikalavimui būtų suteiktos apsaugos priemonės. Ta kita Valstybė imasi to mokestinio reikalavimo apsaugos priemonių, vadovaudamasi savo įstatymais, kaip ir tuo atveju, jei renkamas mokestinis reikalavimas būtų jos mokestinis reikalavimas, net jeigu tokių priemonių taikymo metu mokestinis reikalavimas nėra vykdytinas pirmiau minėtoje Valstybėje ar jį turi sumokėti asmuo, turintis teisę sutrukdyti tą mokestį surinkti.

5. Nepaisant 3 ir 4 dalies nuostatų, mokestiniam reikalavimui, kuriam Susitariančioji Valstybė pritaria 3 ir 4 dalyse minimais tikslais, toje Valstybėje netaikomi nei laiko

apribojimai, nei suteikiamas koks nors prioritetas, taikytinas mokestiniam reikalavimui pagal tos Valstybės įstatymus, vien dėl mokestinio reikalavimo pobūdžio. Be to, mokestiniam reikalavimui, kuriam Susitariančioji Valstybė pritaria 3 ir 4 dalyse minimais tikslais, nesuteikiamas joks pagal kitos Susitariančiosios Valstybės reikalavimus tam mokestiniam reikalavimui taikomas prioritetas.

6. Su Susitariančiosios Valstybės mokestinio reikalavimo buvimo faktu, teisėtumu ar suma susijusi byla neperduodama nagrinėti kitos Susitariančiosios Valstybės teismams ar administraciniams organams.

7. Jei bet kuriuo metu po Susitariančiosios Valstybės prašymo pagal 3 ir 4 dalis ir iki tol, kol kita Susitariančioji Šalis surenka ir perveda atitinkamą mokestinį reikalavimą pirmiau minėtai Valstybei, atitinkamas mokestinis reikalavimas nustoja būti:

a) jei tai prašymas pagal 3 dalį, pirmiau minėtos Valstybės mokestiniu reikalavimu, kuris yra vykdytinas pagal tos Valstybės įstatymus ir kurį turi sumokėti asmuo, tuo metu negalintis pagal tos Valstybės įstatymus sutrukdyti jį surinkti arba

b) jei tai prašymas pagal 4 dalį, pirmiau minėtos Valstybės mokestiniu reikalavimu, kuriam ta Valstybė pagal savo įstatymus gali suteikti apsaugos priemones, norėdama užtikrinti, kad jis būtų surinktas.

Kompetentinga pirmiau minėtos Valstybės institucija skubiai praneša kitos Valstybės kompetentingai institucijai tą faktą ir, kitos Valstybes pasirinkimu, pirmiau minėtoji Valstybė sulaiko arba atsiima savo prašymą.

8. Šio straipsnio nuostatos jokiu būdu neturi būti suprantamos, kaip įpareigojančios Susitariančiąją Šalį:

a) vykdyti administracines priemones, kurios neatitinka bet kurios iš Susitariančiųjų Valstybių įstatymų ir administravimo praktikos;

b) vykdyti priemones, kurios prieštarautų viešajai tvarkai (*ordre public*);

c) teikti pagalbą, jei kita Susitariančioji Šalis nevykdė visų pagrįstų mokesčių rinkimo ar atitinkamai apsaugos priemonių, kurios galimos pagal jos įstatymus ir administravimo praktiką;

d) teikti pagalbą tada, kai tai Valstybei tenkanti administracinė našta yra aiškiai neproporcinga naudai, kurią iš tos pagalbos gauna kita Susitariančioji Valstybė.

29 straipsnis
Diplomatinių atstovybių bei konsulinių įstaigų nariai

Ši Sutartis neturi įtakos mokestinėms privilegijoms, suteikiamoms diplomatinių atstovybių arba konsulinių įstaigų nariams pagal bendrąsias tarptautinės teisės normas arba specialių tarptautinių susitarimų nuostatas.

30 straipsnis
Lengvatų apribojimai

1. Šios Sutarties teikiamos lengvatos netaikomos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, arba bet kokiam to rezidento įvykdytam sandoriui, jei vienintelė tokio rezidento sukūrimo ar buvimo ar jo įvykdyto sandorio atsiradimo priežastis yra gauti lengvatas pagal šią Sutartį, kurios kitaip nebūtų suteiktos.

2. Jei remiantis 1 dalies nuostatomis Susitariančiosios Valstybės rezidentui atsisakoma suteikti šios Sutarties teikiamas lengvatas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kitos Susitariančiosios Valstybės kompetentinga institucija praneša apie tai pirmiau minėtos Valstybės kompetentingoms institucijoms.

31 straipsnis
Įsigaliojimas

1. Susitariančiųjų Valstybių Vyriausybės raštu viena kitai praneša, kad jos įvykdė teisines procedūras pagal jų atitinkamus teisės aktus, būtinas šiai Sutarčiai įsigalioti.

2. Sutartis įsigalioja vėlesniojo iš pranešimų, nurodytų 1 dalyje, dieną.

3. Šios Sutarties nuostatos abiejose Susitariančiosiose Valstybėse pradedamos taikyti:

a) Indijoje:

i) mokesčiams, išskaitomiems prie šaltinio – apmokestinant pajamas, gaunamas kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais įsigalioja Sutartis, balandžio pirmą dieną arba po jos;

ii) kitiems pajamų mokesčiams ir kapitalo mokesčiams – imant mokesčius už bet kuriuos mokestinius metus, prasidedančius kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais įsigalioja Sutartis, balandžio pirmą dieną arba po jos;

b) Lietuvoje:

i) mokesčiams, išskaitomiems prie šaltinio – apmokestinant pajamas, gaunamas kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais įsigalioja Sutartis, sausio pirmą dieną arba po jos;

ii) kitiems pajamų mokesčiams ir kapitalo mokesčiams – imant mokesčius už bet kuriuos mokestinius metus, prasidedančius kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais įsigalioja Sutartis, sausio pirmą dieną arba po jos.

32 straipsnis
Nutraukimas

Ši Sutartis galioja tol, kol ją nutraukia viena iš Susitariančiųjų Valstybių. Bet kuri Susitariančioji Valstybė gali Sutartį nutraukti, diplomatiniais kanalais perduodama raštišką pranešimą apie nutraukimą bent prieš šešis mėnesius iki bet kurių kalendorinių metų, prasidedančių pasibaigus penkeriems metams nuo šios Sutarties įsigaliojimo datos, pabaigos. Tokiu atveju Sutartis nebetaikoma abiejose Susitariančiosiose Valstybėse:

a) Indijoje:

i) mokesčiams, išskaitomiems prie šaltinio – apmokestinant pajamas, gaunamas kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais pranešimas buvo perduotas, balandžio pirmą dieną arba po jos;

ii) kitiems pajamų mokesčiams ir kapitalo mokesčiams – imant mokesčius už bet kuriuos mokestinius metus, prasidedančius kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais pranešimas buvo perduotas, balandžio pirmą dieną arba po jos;

b) Lietuvoje:

i) mokesčiams, išskaitomiems prie šaltinio – apmokestinant pajamas, gaunamas kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais pranešimas buvo perduotas, sausio pirmą dieną arba po jos;

ii) kitiems pajamų mokesčiams ir kapitalo mokesčiams – imant mokesčius už bet kuriuos mokestinius metus, prasidedančius kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais pranešimas buvo perduotas, sausio pirmą dieną arba po jos.

Tai patvirtindami, toliau nurodyti tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šią Sutartį.

Sudaryta dviem egzemplioriais 2011 m. liepos 26 d. Delyje lietuvių, hindi ir anglų kalbomis, visi tekstai yra autentiški. Kilus nesutarimų dėl aiškinimo, vadovaujamasi tekstu anglų kalba.

Lietuvos Respublikos Vyriausybės vardu	**Indijos Respublikos Vyriausybės vardu**

PROTOKOLAS

Pasirašydami Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir Indijos Respublikos Vyriausybės sutartį dėl pajamų ir kapitalo dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių slėpimo prevencijos, toliau pasirašę asmenys susitarė dėl šių nuostatų, kurios yra neatskiriama šios Sutarties dalis:

1. Dėl 5 straipsnio

Suprantama, kad šios Sutarties pasirašymo dieną jokiose Lietuvos pasirašytose sutartyse dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo nėra specialios nuostatos, pagal kurią Susitariančiosios Valstybės draudimo įmonė turi nuolatinę buveinę kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jei ji renka įmokas ar draudžia riziką tos kitos Valstybės teritorijoje per priklausomą agentą.

Tačiau, jei po tos datos, tokia speciali nuostata įtraukiama į kokią nors Lietuvos pasirašytą sutartį dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo, tada po Susitariančiųjų Valstybių tarpusavio konsultacijų tokia nuostata taip pat įtraukiama į šią Sutartį.

2. Dėl 6 straipsnio

Kai nuosavybės teisė į akcijas arba kitos korporacinės teisės bendrovėje suteikia tokių akcijų arba korporacinių teisių savininkui teisę naudotis bendrovės turimu nekilnojamuoju turtu, pajamos, gaunamos tiesiogiai naudojant, nuomojant arba bet kokiu kitu būdu naudojantis tokia teise, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje nekilnojamasis turtas yra.

3. Dėl 7 straipsnio 3 dalies

Suprantama, kad 7 straipsnio 3 dalyje minimi su pagrindinės būstinės išlaidomis susiję atskaitymai jokiu būdu neturi būti mažesni už pagal Indijos pajamų mokesčių aktą šios Sutarties įsigaliojimo dieną leidžiamus atskaitymus.

Neleidžiama atimti jokių sumų, kurias nuolatinė buveinė sumokėjo įmonės pagrindinei būstinei ar bet kuriam kitam jos biurui ar kurias ėmė iš jų (išskyrus tas, kuriomis apmokamos faktiškosios išlaidos), kaip:

i) honorarą, užmokestį ir kitas panašias išmokas, sumokėtas kaip atlyginimą už patentų ar kitas teises;

ii) komisinius už tam tikras suteiktas paslaugas ar valdymą ir

iii) palūkanas už nuolatinei buveinei paskolintus pinigus, išskyrus tuos atvejus, kai kalbama, apie banko instituciją.

4. Dėl 8 straipsnio 1 dalies

Suprantama, kad:

i) pelnas, gaunamas tarptautiniam vežimui naudojant laivus ar orlaivius, apima pelną, gaunamą iš tarptautiniam gaminių ir prekių vežimui skirtų konteinerių naudojimo, priežiūros ar nuomos (įskaitant priekabas ir susijusią konteinerių vežimo įrangą), kai tokia veikla yra papildoma ar atsitiktinė įmonės tarptautinio vežimo laivais ar orlaiviais veikla, nebent konteineriai naudojami vien tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje;

ii) palūkanos už lėšas, tiesiogiai susijusias tarptautinio vežimo laivais ar orlaiviais veikla, laikomos pelnu, gaunamu iš tokių laivų ar orlaivių naudojimo, jei jos yra neatskiriama tokios ūkinės-komercinės veiklos dalis, ir 11 straipsnio nuostatos tokioms palūkanoms netaikomos.

Sudaryta dviem egzemplioriais 2011 m. liepos 26 d. Delyje lietuvių, hindi ir anglų kalbomis, visi tekstai yra autentiški. Kilus nesutarimų dėl aiškinimo, vadovaujamasi tekstu anglų kalba.

Lietuvos Respublikos Vyriausybės vardu	**Indijos Respublikos Vyriausybės vardu**